

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.

az első emeleten,
hová a lap azellemi részét
illető minden kérelemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az atyai kormány.

Pécs, 1900. július 6.

Hasztalan cikkestünk mi évtizedeken keresztül arról, hogy milyen könnyelmű a város gazdálkodása, a torony alatt lenéző mosolylyal fogadták korholásainkat, a melyeket csak ellenzéki elfogultság szüleményeinek tartottak.

Most végre a magas kormány részéről hivatalos alakban megkapta a tanács is, a szakszabványok is, maga a közgyűlés is a bizonyítványt, hogy a város anyagi érdekeit nem tudják kellőképpen megvédeni. A villamos vasut tengeri kigyója hozta meg ezt a bizonyítványt, mert évekig tartott vajadás után végre megtörtént a miniszteri döntés, még pedig olyképp, hogy a miniszter nem hagyta jóvá a villamos vasutat engedélyező közgyűlési határozatot, mert a város anyagi érdekei nincsenek a villamos szerződésben kellőképpen megvédve.

Mégis csak szép és megható az az atyai gondoskodás, melylyel a kormány az ő kiskorú pártfogoltjai, a törvényhatóságok irányában általában s a városi törvényhatóságok irányában különösen viselkedik. Olyan intenzív ez a gondoskodás, hogy még a saját maga blamálasától sem retten vissza, csak hogy megóvhassa valahogy az ő kedveltjeit a károsodástól.

Mert hát egy kis blamázs esett a do-logban nemcsak a városi hatóságra, hanem magára a kormányra nézve is. Az a villamos vasuti szerződés ugyanis teljesen

a más városok hasonló szerződéseinek a mintájára készült, a melyek már régen elnyerték a kormányhatósági jóváhagyást, a nélkül, hogy az illető városok anyagi érdekeit egy makulányival is jobban biztosították volna a vállalkozó társulatokkal szemben. Ebből a szempontból nem is merült fel semmi nehézség vagy aggodalom sem a város érdekeit biztosítani hivatott törvényhatóság, sem a felügyeleti joggal bíró kormányhatóság részéről.

Az ütköző pontot ennél a kérdésnél tisztán és egyedül a király-utcai vonal képezte, mely úgy a város lakosságát, mint annak hatósági képviselőjét két ellentétes táborra osztotta. A közbiztonság, a forgalom zavartalan menete s talán még esztétikai szempontok is tüzelték harcra a vasut ellenzőit, de hogy az a szerződés a város anyagi érdekeibe ütköznék, arra még a leghevesebb ellenzők sem gondoltak.

S így gondolkozott maga a kormány is, mikor a hozzá felterjesztett szerződés ellen csakis a közbiztonság és a forgalom szabadsága szempontjából emelt kifogásokat s a minisztériumban megtartott tanácskozmány alapján megjelölte azokat a módosításokat, a melyek elfogadásához a jóváhagyást kötötte. Ezek között pedig a város anyagi érdekeiről szó sem volt hanem legfőképpen a király-utcai forgalomra volt fektetve a súly s ennek élénkébbé váltá esetére kívánta a társaságot a Percel-utcai paralell vonal kiépítésére köteleztetni.

A kormány által kívánt módosítások

kat úgy az érdekelt társaság, mint a város törvényhatósági közgyűlése elfogadta s most a kormány azt az egyszer már pórré vetkőztetett s töviről-hegyire megvizsgált szerződést azzal utasítja vissza, hogy az orra nem tetszik neki. A város anyagi érdekeit nem védi meg kellőleg! Mintha bizony ezt nem láthatta volna meg első fölterjesztésekor mindjárt, minden külön miniszteri tanácskozás és módosítás nélkül is.

Azt mondja most a miniszter, hogy a város kizárólagos jogot ad a villamos vasut építésére a társaságnak s még az utcahasználatot is ingyen adja neki, ellenértékül pedig csak a terhes föltételekhez kötött megváltási jogot kapja. Ez nem áll arányban a hozott áldozat nagyságával. Nos hát az igaz, hogy a város ezért nem kapna pénzbeli rekompenzációt, de hát vajjon a főváros is kap-e ilyet az ő közuti vasutaitól, pedig hát itt az utcahasználat talán mégis csak egy kissé nagyobb értéket képvisel a közuti társaság számára.

Hát az, hogy a város lakossága egy modern, kényelmes és olcsó közlekedési eszközhöz jutna a nélkül, hogy ez a városnak tényleges megterhelésével járna, sőt az üzemre közvetlen befolyást nyerne s a jövedelem fokozódása esetén még közvetlen haszonrészesedés is illelné: mindez az atyai kormány szemében elenyésző csekélység, hogy előnyösebbnek tartja a városra nézve, ha villamos vasut egyáltalán nem létesül, mint hogy a város egy társulatnak kizárólagossági jogot adjon?

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A mienk nem csipkés.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Sípula.

Boldogasszony napján lesz két éve, hogy megbeszélésünk alapján kísértáltunk környékünk általánosan ismert és közkedveltségű csárdájához, az ugynevezett Csingilingi csárdához, mely csak annyiban különbözik a híres Kondorosi csárdától, hogy betyárok helyett környékünk intelligenciája látogatja, no meg a halászok s jó bor helyett sört mérnek, cigányzene helyett pedig tamburát pengetnek szakadatlanul.

Ott rendeztünk ladikázásokat a tó partján és halpaprikás vacsorákat a csárda előtt, a szomorufűzek alatt.

A Csingilingi csárda már regényes fekvésénél is alkalmas arra, hogy az ember kellemesen eltölthesse az idejét; leszámítva az állandó tamburát. Szóval egy idillikus hely, nem csak a szórakozni vágyó embernek, hanem a szerelmeseknek is. Vallomásra módot és alkalmat nyújt egy-egy ladik a vizsínén.

Az említett napon tizenhárman indultunk

(szerencsétlen szám) a megállapított program szerint ladikázni. Az urak megrendelték a csárdás-gazdánál a halpaprikást, ki maga is halász-ember lévén, semmi kétségünk sem lehetett az iránt, hogy a halászlé nem sikerül. A csárdás fogantatosította is azonnal a megrendelést, szemünk láttára szép eleven halat szedett ki a bárkából és a maga rendje és módja szerint hozzálátott a munkához és mit sem zsenirozta, hogy az udvarról szemmel tartjuk.

A halat egy ladikban ülve tisztogatta s a tó meglehetősen zavaros vizébe öblögette, melyből csak az imént uszott ki egy csomó szárnyas állat; aztán szaporán egy vörösréz bográcsba aprította.

Ezalatt mi söröztünk a csárda előtt, pihenvén a séta fáradoimait és különböző megjegyzésekkel iparkodtunk étvágyat csinálni a finyásabbaknak.

Soha olyan jó partnerem nem volt ezen a téren, mint ama nevezetes délután. Mintha a vesztünket éreztük volna; néném baljós-tuan figyelmeztetett ama nagyon is igaz közmondásra: „Vigyázzatok, sok nevetésnek sirás a vége.“

Vigyáztunk is, különösen arra, hogy észre ne vegyék a társaság többi tagjai, hogy mi mennyire megértjük egymást. Jó kedvemet csak fokozta az, hogy a lányok elől sikerült

elhalászni a pesti gavallért, ki azonkívül, hogy atléta-termettel bírt, szépen festett a tartalékos hadnagy uniformisban.

Ahogy a ladikba akartunk ülni, majdnem ostromállapot fejlődött ki. Az én tartalékos hadnagyom — mellesleg megjegyzem — joggyakornok volt és mint joggyakornok nem is bírhatott annyi fiúkéval, mint egy doktor jurisz. Így jutottunk aztán abba a kellemetlen helyzetbe, hogy az amugy is kicsiny ladikunkban járásunk székhelyének egyik fiatal ügyvédje is helyet foglalt.

Most két év után is látom azt a kárörvendő mosolyt, amelylyel velem szemben helyet foglalt a ladikban és még most sem tudom, hogy ez a szándékos alkalmatlanokodás nekem, vagy hadnagyomnak szólt-e?

Vitakozásra került a dolog, a minnek az lett a vége, hogy az utóbbi ravasz ugrással elhagyta a ladikot, mely abban a pillanatban, szerencse, még a tó partján felborult és mi nyakig ültünk a meleg vízben, a parton álló publikum nagy meglepetésére.

Ha csak a társaság tagjai vannak jelen, még tűrhető az állapot, de most estefelé a halászok kétharmada, pipával a szájukban, ott foglalatoskodtak a hálók rendezésével a közelünkben, nemkülönben az urasági hajdu is családostól.

Az első pillanatban természetesen meg-

Mert hát tényleg úgy áll a dolog, hogy a kormány a jóváhagyás megtagadásával beláthatatlan időre agyonütötte a villamos vasut létesítését. Hisz a vállalkozó társulat, melynek Pécsett már kész villamos telepe van s így helyzete a városi villamos vasut létesítésénél határozottan előnyösebb minden más vállalkozónál, ha ilyen egyáltalán jelentkeznek is, már a kormány által visszautasított szerződés mellett sem nagyon rajong a vasut kiépítéséért; ha tehát az rá nézve még terheesebb feltételek alatt követeltetnék, az egész vállalatot egyszerűen visszalép.

De hát azért az elv meg van mentve; a kormány az egyszer hatékonyan gyakorolta gyámkodási jogát, bizonyára azért, hogy példát statuáljon rá, miszerint a jövőre gondosan fog őrködni, nehogy a város közvetlen nagy haszon nélkül osztogasson jogokat, a város vagyonát pedig nagylelkű áldozatok hozatalával ne pocskolhassa, ha mindjárt maga a kormány lesz is az, mely tőle ezt követeli.

Biztató előjel a villamos vasuti döntés arra is, hogy a belügyminiszter egyszerűen meg fogja semmisíteni a városi közgyűlésnek azt a határozatát is, a mely a postapalaéta építésére ingyen telket ajánl, meg fogja pedig semmisíteni azzal a meggyőző érveléssel, hogy a legkönnyelműbb pocskolás lenne a város részéről oly nagy ajándékot adni egy vállalat részére, a mely tetemes haszonnal dolgozik. Sőt a legujabb atyai gondoskodás megokoltá tenné a vasuti pályaudvarhoz megszavazott hozzájárulás elengedése iránt is folyamodni, mert hát ha az államvasutak forgalma annyira megnövekedett, hogy új nagy pályaudvarra van szüksége, mért járuljon ahhoz a város, mikor a megnövekedett vasuti forgalomból nem kap osztalékot.

Betörés egy vasuti vendéglőbe.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. július 6.

Az éjjel egy és két óra között vakmerő betörés volt Pellérdén, a vasuti állomás mel-

döbentek, de mikor látták, hogy veszély nincs, hát kacagásra fogták a dolgot; az én amugy is lenge batiszt ruhám teljesen elázott, hadnagyomnak pedig csak a sapkája látszott ki az uniformisból, meg a pipacsnál is veresebb arca. Gyászkalapom fátyola, mint keskeny szalag csüngött alá.

Komikusabb képet képzelni is alig lehet. Az előbbi jókedv teljesen eltűnt, helyette aggodalmasan tanácskoztunk a parton, hogyan megyünk haza, a falunk vagy másfél kilométer a csárdától.

Kinos helyzetünkből a hajduné akart kimenteni, felajánlván részemre az ünneplő ruháját, ugyszintén póruljárt hadnagyom részére a férje ruháit.

De lehetetlen volt elfogadni, mert természetünk jóval magasabb volt, így aztán vizes, illetve elázott ruhánkban a nevető társaság kíséretében átsétáltunk a töltésen, hogy a csárdáskól kölcsönözzünk, ha rövid is, de legalább magyar ruhát; legalább mig teljesen besötétedik, hogy hazamehessünk. Arra gondolni sem lehetett, hogy a ruhák megszáradjanak.

Ezalatt a halpaprikás már javában főtt a szabad tűznél. Már éreztük is a kellemes illatot, a mint a töltésen átértünk.

A csárdásné a hogy meglátott, mielőtt kérésünk kellett volna, már ajánlotta a ruháit és készséggel vezetett kis szobácskájukba, had-

lett lévő vendéglőbe, melynek tulajdonosa Szomor György vendéglős s a címe „Szép halászné”.

Ezzel a betöréssel sikeresen kezdték meg működésüket azok a kétes ekszitenciák, kik a nyári hőségre számítva, a nyitott ablakokat használják fel, hogy embertársaikat vagyonukban megrövidítsék. És ez az eset intő példának szolgálhat, hogy oly időben, mikor felügyelet nincs, vagy éjszaka van, az alvás ideje, ne hagyja senki nyitva lakása ablakait, mert bizony drágán fizetheti azt meg.

Amint drágán fizették meg Szomor György, kikkel pedig — a káros állítása szerint — életükben most történt meg először, hogy éjjelre nyitva hagyták az ablakot.

Szomor György és a felesége a vendéglőben egész éjtél utánig tenn voltak az éjjel s félegykor tértek pihenni. Szobájuk ablakait a rekkenő hőség miatt azonban nyitva hagyták, bár máskor még az ablaktáblákat is be szokták zárni. Most nem tették ezt, mert a külső zsalun, melyet belülről becsuktak, a friss éjjeli levegőt óhajtották szobájukba beereszteni.

És nyugodtan aludtak mindketten a szobában, melynek redőnyeinek keresztül a betörők benyulván, felnyitották a zsalukat s a nyitva lévő ablakon át szabad utjuk volt a szobába.

Be is osontak oda a legnagyobb csendben és elővigyázattal s mindenekelőtt a korcsmárosok ágya melletti széken lévő ruhákat kutatták ki s ellopták Szomor György kabátja zsebéből a sárga bőr pénztárcát, melyben két darab tízes és négy darab ötforintos volt. Az asztalon feküdt négy darab arany gyűrű, egy ötvenforintos finom tajtpipa és egy finom tajt szivarshivó. Ezeket is elvitték. Egy üveg pohárban állt ötvennyolc forint összegben korona és ezüst forint pénz. Ennek is hült helye volt reggelre. Egy kőtenybe kötve pedig a napi bevétel tévő 10—20 filléres és réspénz volt s ezt is elemelték. Hogy legyen szivarjuk is, a mikor a zsákmányon megosztóznak, elvitték a vendéglős bőr szivartárcáját a benne lévő hat darab szivarral. Hogy tudhassák, mennyit ütött az óra, zsebre vették Szomor György remontoir ezüst zsebráját s végül elemelték egy színházi látszóvet is.

És munkájukat oly csendben végezték, hogy a szobában alvó házaspár semmit sem vett észre a zajból; fel se ébredtek s csak reggel látták, hogy ki vannak rabolva. Pedig a betörők a szekrényeket is felnyitották s összehányták azokban a ruhákat; de — úgy játszik — csak pénzre fáj a foguk, mert ruhát nem vittek el semmit.

nagyomat pedig az üres ivószobába tessékeltek, hogy átöltözhessék.

Az én átöltözködésem semmi nehézséggel nem járt, még a fehér, vállas kötöt is felkötöttem. Aztán a falon függő kis tükröcske is azt mondta, hogy . . . Mire kiléptem az ajtón.

Hadnagyomnak még a csárdás ruhája is igen rövid lett. A zsinóros magyarnadrág csak félszárig ért, hozzá még az a malőr, hogy a csizmat egyáltalában nem bírta felhuzni s e helyett egy kiszolgált posztócipő került a lábára s a kis szürkekabát mint egy szűk dolmány állott a mellén.

Ehhez most a csákol! Egészen úgy nézett ki, mint ha a Lipótmezőről szalasztották volna el. De a magyarázatot megadta a kötéltre terített uniformis, vagyis a tekintély. Ezalatt a csárdásné a terítéssel foglalatostkodott, már-már elhelyezkedtünk az asztal köré, ha már a ladikázás nem sikerült, hát majd a sikerült halpaprikás kárpótolni fog részben. De ekkor kocsizörgésre lettünk figyelmesekké és harminc méter távolságra már megismertük nagy rémületünkre a hintóban ülőket; csak annyi időnk volt még, hogy ladikba szállhatunk, ott hagyva a társaság többi tagjait, a már kész halpaprikással együtt. Saját érdekünkben meghagytuk, hogy ottlétünket ne árulják el, arra nem gondoltunk, hogy a szá-

Ma reggel a betörést Szomor Györgyné vette először észre, a ki úgy félő tájban felebredvén, látta, hogy a szobában minden össze van hányva, a szekrények ajtai tárva nyitva és az egyik ablak zsalujának félszárnya szintén nyitva áll. S mikor férjét is felkeltette, szomoruan győződtek meg róla, hogy betörők jártak a szobában, a kik vagy ötszáz korona kárt okoztak nekik.

Szomor György ma korán reggel bejelentette az esetet a pécsi csendőrőrsnek, a pécsi járási főszolgabírói hivatalnak s jelentést tett a pécsi rendőrségen Ranga János ügyeletes rendőrőrmesternek is, a ki azonnal intézkedett a betörőknek Pécsett nyomozása iránt, valamint a zálogházat is értesítette az ellopott gyűrűkről és értéktárgyakról.

Hogy a betörők kik voltak, arra eddig még semmi gyanuok nincs s így bizonyára széles körben kell a nyomozásnak kiterjeszkednie, hogy az ismeretlen tettesek kézrekerüljenek.

Hirek.

Pécs, 1900. július 6.

Zsuzsika szökése.

Kiűtött már Kínában a háború. A hadsereg markotányosra szorul.

Ne gondoljanak nyájas olvasók valami érzélgős regényt a fenti cím alatt. Oh nem, a dolog igen egyszerű, való történet. Zsuzsika három hó óta a kávéház tündéréként szerepelt, mig végre megunt a folytonos egyformaságot és mindennapi udvarlónak unalmas bókjait. Vágyott ki a nagy világba. Barna fűtő fejét tenyerébe hajtva, órákhosszat főzte terveit. Hogy meg fog szökni, azzal tisztában volt, hanem hogy hova, azt még nem tudta kieszelni. Mikor azután a lapokból értesült a kínai háború kitöréséről, merész eszméje támadt. Hátha oda szöknék és beállana markotányosnőnek, mely minőségében, lsten tudja, talán még valami házasság is sikerülhet; hiszen a kínaiak között is akadnak lobbanékony szívű emberek.

Ilyenféle gondolatok motoszkáltak kis fejében.

Zsuzsika tehát elhatározta magát s minden rendben volna, ha be nem látja, hogy a szökés egyedül nem is szökés, de a szökés párosan, oh az felséges dolog. Hiszen még most is édesen emlékszik a legutolsó szökésére

radó gyászkalap és az uniformis árulónk lehet.

Éhes gyomorral, de boldog szívvel ültünk ismét ladikba, de ezuttal csupa elővigyázatból külön-külön. Ekkor már a hold is világitott és mi jó távolságban voltunk a csárdától; hallgatnunk kellett a kanalak zörgését, a poharak csengését, a víz kacagásokat és a tambura kifogyhatatlan nótáit, mely kivételesen most angyali zenéhez hasonlított. Bolyongtunk a vizszinén, de hadnagyom nem céltalanul, mert kedvezőbb alkalom nem is lehetett volna arra, hogy a kezemet megkérje, illetve ígéretet vegyen tőlem, hogy megvárom, mig tanulmányait befejezi.

Elbeszélésemhez még annyit, hogy néném az eljegyzési kártyák megküldése után sem volt velem megelegedve, azt onnét tudom, hogy dacára annak, hogy eljegyzési kártyánk a legdivatosabb diósgyőri papirból készült, néném ahogy megkapta, azonnal a tűzbe dobta, mondván, »ha több pénzük nem volt, hát ilyen ne is csináltattak volna.« Aztán indulatosan átment a szomszédban lakó sógoromhoz. Sógorom akkorra már körülnyirta a kártya ismeretes csipkés széleit és azzal válaszolt néném kifakadásaira:

— Látod, a mienk nem csipkés!

Ha a mienk is ilyen lett volna, — jegyezte meg a néném.

— párosan. Ezen a bajon is csakhamar segített, vagyis ajkainak legszebb mosolyát, szemének legégetőbb sugarait használta fel arra, hogy Lajos pincért a vele való szökésre csábítsa. Nem nagy fáradságba került Zsuzsikának ily módon Lajos meghódítása, miután a férfiszívek meghódításában egyébként is elősmert szaktekintély volt.

Egy pár napig összesugott-bugott az új szerelmespár, alaposan meghányva-vetve a szökés tervét. Tervük az volt, hogy egy levelet fognak írni gazdájukhoz, melyet azonban csak a vasuti állomáson, mielőtt a vonatra ülnek, fognak továbbítani. A levél, melynek fogalmazását Zsuzsika vállalta magára, három órai verejtékes munka után megszületett és így hangzott:

„Tisztelt kávéház-tulajdonos ur!

Én meg a Lajos elmegyünk, ne is keressenek bennünket. Egy régi vágyunk meg teljesedésbe. Mi ugyanis a nagy Khinába utazunk; ott Lajos beáll katonának, én meg markotányosnő leszek. Ne tessék haragudni, hogy Lajos nem számolt be az este a pénzzel. Az uton nagy szükségünk van pénzre, hanem majd Khinából, ha jól megy dolgunk, megküldjük. A nagyságát és vendégeket szépen tiszteljük, tessék átadni nekik. Maradtunk a maga tisztelői

Zsuzsika és Lajos.

A bucsu-levél csakugyan megérkezett rendeltetési helyére, — Zsuzsika és Lajos azóta, ki tudja, melyik hajón eveznek Khina felé. A kávéház-tulajdonos pedig várja a sürgőnyt Khinából, amely a Zsuzsika eljegyzéséről fog szólni, természetesen nem Lajossal, hanem valami pávatollas mandarinnal.

L.

Naptár 1900. július 7-én.

Naptár: szombat, július 7. — Róm. kath.: Vilibald. — Prot.: Vilibald. — Görög-kel. (június 24.) Ker. Ján. szül. — Zsidó: Thamusz 10. — Nap két óra 12. perckor; nyugszik 7 óra 54 perckor. — Hold két délelőtt 10 órakor; nyugszik este 10 óra 45 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: hősülvény és esős idő várható.

— **(Személyi hir.)** Tormay Károly alispán ma reggel hivatalos ügyben Mohácsra utazott.

— **(Helyettesítések a városnál.)** Br. Fejérváry Imre főispán a városnál megüresedett közigazgatási kiadói állásra továbbra is Kiss József nyilvántartót, ennek helyére pedig Gerth Lajos, városi iktatóhivatali másodfoku irnokot helyettesítette. Kiss József mint helyettes kiadó már egy év óta vezeti, felelősséget teljes megelégedésére és nagy buzgalommal a városi kiadóhivatalt s ezt bizonyára azzal fogja honorálni a városi képviselőtestület, hogy az augusztusi közgyűlésen Kiss Józseffel töltsi be véglegesen a városi közigazgatási kiadói állást.

— **(A hadtestparancsnok Pécsen.)** Lobkovitz Rezső herceg, a negyedik hadtest parancsnoka, tegnap este a nyolcórás gyorsvonattal Pécsre érkezett és az „Arany Hajó”-ba szállt. Ma a megyeri réten szemléltartott az 52-ik gyalogezred felett a hadtestparancsnok, ki az éjjeli gyorsvonattal utazik el Pécsről.

— **(A vasúti állomás zászlódiszben.)** Az épülő új vasúti állomás ma zászlódiszben állt. Tegnap este az ácsok is befejezték az ös-zes munkálatokat s ennek örömeire diszitették ma fel zászlókkal az impozáns épülettömböt. Így tehát most már a vasúti állomás építése mihamarabb teljesen

be lesz fejezve s a jövő hónap végén az egész át lesz adható a közfoglalomnak.

— **(Foot-Ball Pécsen.)** A pécsbaranyai Sport-Egyesület felvette programjába a foot-ball (labdarugás) testedző sportját is s erre vonatkozólag ma a következő körlevelet bocsájtotta ki: „Több oldalról történt felszólítás folytán, valamint célunknak megfelelőleg elhatároztuk, miszerint a football (labdarugás) játékot programunkba ezentul felvegyük s azt sportszerűleg üzzük. A Pécsi Bicycle Clubbal történt megállapodásunk szerint képesek leszünk ezen sportot közös erővel Pécsen meghonosítani s azt a lehető legnagyobb nívóra emelhetni. Pálya: a P. B. C. tulajdonát képező sporttelep, amely az idén teljesen újjá alakítottatott át, minden kényelemmel el van látva s gyönyörű football pályával rendelkezik (a kör belsejében.) Miután ezen sportág fejlesztését szélesebb körben óhajtánók kultiválni, van szerencsénk mindazokat, kik e sport iránt ambíciót éreznek s azt üzni is óhajtják, ezennel tisztelettel felkérni, miszerint tagokul jelentkezni sziveskedjenek. A Football játékokban csupán a P. B. C. és a P. B. Sp. E. tagjai vehetnek részt. Tagok 18 éven alul nem lehetnek. A tagság egy évre kötelező. Tadságdíj évi 12 kor. Beiratási díj 2 kor., jelentkezések, Andreczky Ernőhöz (Höflergyár) címzendők.

— **(Átszított körjegyzőségek.)** A rác-petrei és garéi körjegyzőségek, a siklósi adóhivataltól a pécsi kir. adóhivatalhoz csatoltattak át, folyó évi július hó elsejétől kezdődő joghatálylyal.

— **(Temetés.)** Tegnap délután temették el — mint tudósítónk írja — Szent-Lőrincen Gáll Andor, szent-lőrinci járási főszolgabírói irnokot. A temetésen részt vettek a szent-lőrinci járás tisztviselői, kik koszorút helyeztek az elhunyt koporsójára s az ottani gazdatisztek, valamint a járás jegyzői kara is megjelent a temetésen.

— **(Vörheny Bányatelepen.)** Pécs Bányatelepen — mint értesülünk — a napokban egy vörheny megbetegedés fordult elő. Dacára annak, hogy most, midőn odakint is zárva vannak az iskolák, nem kell annyira tartani a járvány tovaterjedésétől, annak megállítására a hatóság dicséretes buzgalommal megtette a legkörülményesebb óvintézkedéseket.

— **(Talált gyermek.)** Kraics János erdőőr a napokban, a mint az ottani erdőben dolgozott, hirtelen a közelből hallatszó gyermek sírásra lett figyelmes. Jobban körülnézett tehát s a közeli fák egyikén, kendőbe kötve, egy körülbelül négy hónapos leánygyermeket talált. Azonnal jelentést tett az esetről a hatóságnak, mely a gyermek anyja után megindította a nyomozást. A kis gyermeket Biro József, vasszlói lakos, vette gondozása alá, de nem sokáig örvendhetett a gyermeknek, mert az — valószínűleg a hosszas éhezéstől — tegnap reggel meghalt.

— **(Betörés.)** A málomi határban levő csárdát a napokban ismeretlen tolvajok látogatták meg. Éjnek idején, mikor a gazda és háznépe már pihenőre tért, feltörték a csárda ivójának ajtaját s abból negyvenhárom korona készpént, nagyobb mennyiségű pálinkát, ruhaneműt, egy forgópisztolyt s több gazdasági szerszámot elloptak. A tettesek után megindított nyomozás

során sikerült a tettesek egyikét Szomor József málomi lakos személyében elfogni. Szomor tagadja ugyan, hogy neki bűntársai lettek volna, mindamellett azonban folytatják a nyomozást, miután a lopott holmik nagyobb mennyiségére tekintettel szinte képtelenség, hogy egy ember követte volna el a lopást.

— **(Agyonütötte a fa.)** Sámodon a napokban vigyázatlanság folytán oly végtelen baleset történt, melynek emberélet is esett áldozatául. A sámodi erdőben — ugyanis — az ottani erdőgazda favágást végeztet, mely munka teljesítése közben egy megfűrészelt faderék leesett s oly szerencsétlenül találta Schuck József favágót, hogy ez menten szörnyet halt. A szerencsétlenül véget ért favágót felesége és két gyermeke siratja.

— **(Megüresedett körjegyzőség.)** A dunaföldvári körjegyzői állás áthelyezés folytán megüresedett. Pályázati kérvények három-hét alatt adandók be a pécsi kir. körjegyzői kamarához.

— **(Az új kösvágóhid.)** Az új kösvágóhid hűtőterme már teljesen készen áll. A hűtőterem hatalmas, nagy alkotmány, de drága is volt, mert csaknem annyiba került, mint a többi építkezés együttvéve. Itt lesz a hus beraktározva hűtésre s mivel az 1—2 napig hűtőben álló hus porhanyó és egészségesebb is, mint a friss hus, e részben csak közhasznú intézkedés lesz a hűtőterem alkalmazása. Ezzel egész budapesties jellegű lesz a huskimérés; csak azután a hatóság be is tartassa a mészárosokkal a hűtést s ne legyen mindig üres a hűtőterem. A sertésvágó is készen áll már; azonban hiányos a berendezése, mert csak szalonnás sertések feltisztítását célozza s nem a huskimérésekre szánt sertéseket is. Érdekessé, hogy egy épületet emeltek vizgyűjtő rezervoárral, mely alatt azonban ártézi kutforrást fedeztek fel s most a vizet be fogják vezetni, az egész épületet pedig az igazgató lakásául alakítják át. Mint említettük, a vágóhidnál egy igazgatói, egy ellenőri és egy gépészi s több szolgáló állást terveznek. Ez állások közül az ellenőri állás fizetését hetszáz forintban és esetleg 210 forint lakbérben tervezik; azonban e díjazás a fontos ellenőri állásnak nem megfelelő s — nagyon helyesen — azon vannak, hogy a fontos állással pár száz forinttal több fizetés járjon.

— **(Áthelyezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter Móroca Géza lengyeltői kir. járásbírói irnokot a dunaadonyi kir. járásbírói sághoz helyezte át.

— **(Kinevezés.)** Illick Lajos, a pécsi 19. számú honvédegyalozred igazolványos őrmestere a nagyváradai posta- és táviratigazgatósághoz ideiglenes minőségű posta- és táviratsegéd-tisztte neveztetett ki.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi kádársegédek szakegyületének kerti multságán felülfizettek: Lövy és Társa 6 koronát. Fikszl Arnold 4 kor. Nagy. Dakr. Szeredy József, Novák János, Veszelszky Ferenc, Griffaton Miklós, Zambári Aladár, Keramikai szakegyület, Amráj Pál 2—2 kor., N. N., 1 kor 40 fillér, Krausz Gyula 1 kor 40 fill., Radó György, Randorfer János, Fried Mihály, Gletz Alajos, 1—1 kor., Alth Alajos, Papp Mariska, Petrovits Dezső, Lakotka Vilmos 80—80 fill., Amráj János, Tolladi József 60—60 fill., Kész

ler Frigyes, Litter János 50—59 fill., Ciner Gergely, Veiner József, N. N., N. N., N. N., Polgár Károly 40—40 fill., S. T., Teimel Mihály 20—20 fillért. A felülízetőknek hálás köszönetet mond a kádársegédek szakegylete.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegyében a németbolyi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé *Teleki Dezső* anyakönyvvezető helyettesét nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködésével is megbizta.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kallupka* György pécsi városi negyedmester vezetéknévnek *Komlóscs*-ra, *Blumberger* Sándor cserépfalui illetőségű, pécsi lakos vezetéknévnek *Bognár*-ra és *Fried* Dávid szigetvári illetőségű, ugyanottani lakos, valamint Pál és Ella kiskora gyermekei vezetéknévnek *Ferenc*-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(A Perczel Dezső elleni merénylet.)** Szegzárdi tudósítók jelentette, hogy *Perczel* Dezső képviselőházi elnök ellen bonyhádi birtokán egy munkás merényletet akart elkövetni. Ezt a hírünket tudósítók a leghatározottabban fentartja. Szerinte a merénylet úgy történt, hogy aképviselőházelnökétől az egyik munkása 10 frt bérral többet követelt, s miután ezt Perczel nem akarta megfizetni, a munkás feleselni kezdett vele, mire Perczel megfenyített. Ekkor támadott késsel a munkás Perczelre, a kit huszára mentett meg a merénylettől.

— **(Véres baleset.)** Könnyen végzetessé válhatott baleset érte a napokban *Streit* István r.-kőzari favágót. Favágás közben — ugyanis — baltájával rácsapott egy hatalmas fatuskóra, mely azonban oly erős volt, hogy nem engedett a fejszecsapásnak. A fejsze a szinte acélos tuskóról visszapattant, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a vigyázatlanul közel hajoló favágó fejét ütötte meg, ki eszméletlenül rogyott össze. A szerencsétlenül járt favágót lakására szállították, hol most ápolják.

— **(Megharapta a kutya.)** Kovács István, magyar-egregyi lakos öt éves kis leányát tegnap délelőtt egy az udvarukra tévedt kutya megharapta. A leányka segélykiáltásaira elősietett házbelieknek sikerült a marakodó kutyát elfogni, melyet most állatorvosi megfigyelés alá adnak annak megállapítása végett, hogy az eb nem volt-e veszett?

— **(Mégölte a gyermekét.)** A gyermekpusztításnak égbe kiáltó bűnét követte el *Sory* Teréz, újbereki lakosnő, a ki már szive alatt megölte gyermekét. Bűnös manipulációjában segédkezett *Domonkos* Mihályné, a kivel együtt most a szegzárdi ügyészség börtönébe került.

— **(Felrobbant dinamit.)** A mázai bányában szerencsétlenség történt. *Vokó* Ferenc bányamunkást érte a veszély, kinek arcát a váratlanul felrobbant dinamit annyira eltorzította, hogy gyógykezelés végett beszállították a szegzárdi Ferenc-kórházba.

— **(Öngyilkos asszony.)** Hosszu életet élt özv. *Vipler* Mihályné szegzárdi lakos s most 80 éves korában a betegség, nyomor annyira elkésértették, hogy a laká-

sán felakasztotta magát. Mire tettét észrevették, már meghalt. Tettét valószínűleg elmezavarában követte el.

— **(Nagy idők tanuja.)** Kölesden elhunyt dr. *Györky* Lajos, Tolnavármegye tiszteletbeli főorvosa s volt 48 as honvédfőhadnagy életének 70-ik évében. A nagyidőket átélő tudós orvos temetésén az egész környék intelligenciája megjelent s az orvosszövetkezet nevében dr. *Hangel* Ignác, megyei főorvos helyezte koszorút a ravatalra.

— **(Postamester kerestetik.)** Bottorayán, Zalavármegyében, harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati kérvények három hét alatt adandók be a pécsi posta és távirat-igazgatósághoz.

— **(Pályázat.)** A nagyatádi kir. járásbírósnál jegyzői állás van üresedésben. Kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnököhöz.

— **(Cigány háboru a vásárban.)** Véres háborut vívtak ki Fáraó ivadékai a szegzárdi országos vásárban, a hol a csendőröknek kellett őket letegyverezni, mert különben több emberhalál lett volna. Vasvillák és késekkel rohant egymásra a fekete nép, hogy testvérvért ontson. *Lásár* István, *Lásár* András, *Sárkösi* János és *Tajkóna* Tamás kőborcigányok vezették a csatát, a kik mind megsérültek, mégis a legsúlyosabb sérülést szenvedte *Tajkóna* Tamás, a kinek a fejét szurták meg. A verekedő cigányokat másnap a bíróság elé állították.

— **(Álkuccsos tolvaj.)** *Hirling* Ádámné, dombovári lakosnő, panaszt emelt a napokban a hatóságnál, hogy távolléte alatt valaki álkuccs segélyével behatolt a lakásába s onnan egy duplafedélű ezüst órát s többféle ruhaneműt ellopt. A panasz folytán megindított nyomozás során aztán sikerült a tettest *Herman* Márkus személyében elfogni, ki nemcsak a *Hirling* Ádámné kárára elkövetett lopást, ha nem azt is bevallotta, hogy ugyanazon napon, szintén álkuccs segélyével *Jusztuss* Márkus házába is behatolt, itt azonban mit sem lophatott, mert a tolvajlás elkövetésében a háziak otthonléte zavarta meg.

— **(Elveszett dinamit-patronok.)** A napokban nagy riadalmat okozott az első cs. és kir. Dunagőzhajózási Társaság vasasi kőszénbányájában az a hír, hogy három a robbantásra használt dinamit-patronok közül elveszett. Akként történt ugyanis a dolog, hogy a napokban a kőszénbánya egyik aknájában robbantottak s midőn a szakos szigorú ellenőrzés közben a megmaradt töltényeket elszedték a munkásoktól, tapasztalták, hogy azok közül három darab hiányzik. Azonnal vizsgálatot indítottak ebben az ügyben, mely vizsgálat során csakhamar kint, hogy a patronok nem veszték el, hanem a munkások három darab tartalék-töltényt úgy felejtettek lent tévedésből az aknában.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 6-án reggel 3400 köbméter.

— **(Egy tejeskocsi balesete.)** *Mándy* Béla, tésenyi földbirtokos, tejeskocsija ma délelőtt a szigeti-országuton a *Dobszay* Antal kereskedése előtti vízfolyásban megakadván, az egyik ló megbottlott s elesvén a

lábát törte. A szerencsétlenül járt lovat kiszállították a gypmesteri telepre.

— **(Megszökött tehén.)** Miután ilyen kánikulai melegben még szeretni is lusták az emberek s nem rendeznek holmi sajtó alá való szököket, meg kell elégednünk az-za, hogy szökött *tehenről* referáljunk olvasóinknak. *Móc* Vaszil, rác-petrei lakos tehene volt az, mely tegnap megunva a fejéssel járó kellemetlenségeket, kötelet oldott s megszökött. A nagy hőség dacára is azonban oly gyorsan mozgott, hogy az utána iramodott Paics Szvetozár cselédlegényt olyformán találta meg rugni, hogy az felbukott s koponyája hátul belyukadt. A legénynek azonban nincs komolyabb baja, a tehenet pedig sikerült még bent a községben elfogni.

— **(A koldusasszony vagyona.)** *Kis* Teréz kémesi lakosnő valamikor jobb napokat látott, öregségre azonban oly szerencsétlen körülmények közé jutott, hogy koldulásból volt kénytelen magát fenntartani. Miután *Kis* Terézt mindenki mint jóra való, becsületes asszonyt ismerte, ki öhibáján kívül jutott a koldusbotra, a lakosok felváltva folytonosan gondoskodtak az öreg asszony eltartásáról s azt a könyörületességgel párosult szeretettel, melylyel életében vették körül, megőrizték számára most is, midőn *Kis* Teréz nyolcvankilencéves korában elhunyt. A temetés költségeit is a község lakói viselték s midőn régi rongyaiból tisztességes halotti ruhába akarták öltöztetni a koldus asszonyt, az öltöztetést végző *Fekete* Balázs észrevette, hogy a régi elrongyolódott szoknya zsebében ezüstpénz csörög. Kikutatták tehát a ruhát, melynek zsebében legnagyobb meglepetésükre 90 darab régi huszkrajcáros találtak. A szegény öregasszony valószínűleg úgy koldulta össze ezt a pénzt s a szegény emberek sajátos szerzési vágyával halomra gyűjtötte, aztán mikor kiment a forgalomból a huszkrajcáros, nem volt bátorsága a pénzt beváltani, nehogy lopással vádolják.

— **(Két vége van a botnak.)** Ez a Mathuzsalemme egykoru magyar közmondás már ismét bevált a napokban. *Patacs*on — ugyanis — a napokban *Horváth* János és *Horváth* Vince odaváló lakosok összeveszték egymással a falu kocsmájában s csakhamar verekedni kezdtek, miközben *Horváth* János kicsavarta *Horváth* Vince kezéből a botot, melylyel ez megtámadta s a bot másik végével alaposan elverte *Horváth* Vincét. A két *Horváth* feljelentést tett egymás ellen a bíróságnál.

— **(Gazdagodni minden áron.)** Némely emberben oly mérvben van kifejlődve a gazdagodás iránti vágy, hogy saját vagyonának gyarapítása céljából még a lopástól sem riad vissza. S ezen emberek közé tartozik *Matók* József, szilvási lakos is, ki most végre kézre került. Akként történt a dolog, hogy *Mészáros* Kálmán, szilvási lakos már huzamosabb idő óta tapasztalta, hogy udvarából ugyszólván minden nap egy, vagy két darab baromfi, aprójószág elvesz és sohasem volt képes a tolvaj nyomára jutni. Végre megunta a dolgot és panaszt emelt a községi előljáróságnál, mely ez ügyben megindítván a nyomozást, csakhamar nyomára akadt a tolvajnak, kit sikerült *Matók* József, *Mészáros* egy

szomszédja személyében felfedezni. A tolvajt fejelentették a bíróságnál.

— (Állami munkák a helyi iparosoknak.) Fontos és a vidéki iparosok jó részét érdeklő leiratot küldött a kereskedelemügyi miniszter a pécsi kereskedelmi és iparkamarának. Ezzel az iparosoknak egy régi kívánsága teljesül, az, hogy az épületfenntartási és építési ügyekben követendő eljárást illetőleg szabályzatot adott ki az igazságügyi miniszter is, a ki utasította a hatóságokat, hogy ezentúl az összes középületek építésére vonatkozó árlejtési hirdetményeket a kereskedelmi és az iparkamarának is küldjék meg, hogy az érdeklődők kellő időben szerezhessenek értesülést a vállalatok kiadásáról, amelyek mindenkor hazai és első sorban a helyi iparosoknak adtnak ki és a magyar ipar termékeiből fedezendő. Különösen értékesek a szabályzat harmadik fejezetének 19. 20. 21. és 26. szakaszaiban foglalt rendelkezések, melyek a hazai iparnak megvédelmezését célozzák és a vállalatok kiadását szabályozzák.

— (Tíz krajcár a levegőben.) Ma délelőtt a korzón közismert lúftballonos, ki egy-egy színes lúftballont tíz krajcárért veszteget, ismét eladott egy ily léggömböt egy kis leánynak, a kinek a megvett jószág nem a legjobban tetszett, mert nem mutatott valami nagy emelkedési vágyat. Közölte is a végzetét a lúftballonos bácsival, a ki, hogy bebizonyítsa, a hazai gyártmány felülmúlhatatlanságát, eleresztette a gömböt, mely felszállt

láthatatlan magasságra a kis leány sirása között. Egy bácsi azonban megvigasztalta a kicsikét egy másik léggömbbel, melynek jószágában a kis leány nem mert kételkedni. Érdekes, hogy ez eset úgy terjedt el a piacon, hogy egy asszonynak 15 forintját vitte el az elszállt léggömb a kendővel, melyhez a gömb volt kötve. Hja, így lesz egy tízkrajcáros léggömbből tizenöt forint — ebben a nagy melegben.

— (A versenyfutás vége.) Szomorú véget ért a gyermekek játéka Árpádon. Néhány falubeli gyermek játékból versenyfutást rendezett, melynek a falu népei között is sok bámulója akadt. Egyszerre azonban megdöbbenve álltak meg a versenyzők, mert Eitl József, ki a legjobb futónak bizonyult, hirtelen összerogyott s mozdulatlanul terült el a földön. Eleinte azt hitték, hogy a fiut hirtelen rosszullet lepte meg, de midőn a legszorgosabb élesztőkísérelt dacára sem mozdult a fiu, be kellett látniok, hogy Eitl József meghalt. Mint a megejtett hivatalos orvosi boncolás kiderítette, a kis fiu halálát érszakadás okozta.

— (Vágják a fákat.) A kökényi községi erdőőrök panaszt emeltek a napokban a hatóságnál, hogy a község tulajdonát képező erdőben eddig ismeretlen tettesek fát lopnak, sőt annyira viszik merészségüket, hogy teljesen egészséges és lombdús fákat is kivagdalmak. A hatóság megtette a legszelebb körü intézkedéseket a vakmerő fatolvajok kézrekerítése iránt.

— (Elveszett cselédkönyv.) Amrcin Jánosné szül. Schlap Katalin cseléd, ó-bányai illetőségű, a napokban elvesztette a pécsváradi járás főszolgabírája által 1893. évben 204. szám alatt kiadott cselédkönyvét. A becsületes megtalálókéretik, hogy a cselédkönyvet a pécsi járási főszolgabírói hivatalnál adja át.

— (Budapesti cimbalomművés és quartettje a Royalban.) Holnap szombaton és holnapután, vasárnap Horvát István cimbalomtanár, a legnagyobb magyar cimbalom-solo művész a Royalban quartettjével azon alkalomból, hogy Abbáziába megy, két hangversenyt rendez, mindkét napon teljesen új műsorral, mely alkalmával a legszebb zeneajdonságokat fogja előadni. Minthogy ilyen művészeti előadásban nem minden nap van alkalmunk közönségünknek gyönyörködni, előre is felhívjuk rá közönségünk figyelmét.

— (Gyanús ebek.) Ma két gyanús ebet vittek ki a gyepmesteri telepre. Az egyik Burián Pál, kisgyűd-utca 24. szám alatti lakos kutya, mely a nagy melegben összeesvén, ki kellett vinni a gyepmesteri telepre; a másik kutya pedig a Ferenciek-utcájában egy ház pincéjébe futott le s ott a meleg ellen hideget keresvén, azt is kivitték a gyepmesterhez.

— (Bajnok-verseny.) Ne méltóztatassanak azt hinni, hogy talán számos sportegyletek valamelyike rendezte ezt a bajnok-versenyt, mely tulajdonképen egy egerághai korcsmában játszódott le, hol Bali András és Varga József, odavale lakosok keltek egymással birokra. Nem veszekedő szándékkal, hanem csupán azért, hogy egy testi erejükre tett fogadást eldöntsének. A bajnokversenynek

— Emlékszem!

— Vedd ki a késed, Jantjé, ütött a boszu órája. Mártsd a szívébe, mártsd bele teljes erővel!

E pillanatban elsietett mellettük Müller.

Jantjé utána sompolygott s csak tíz perc múlva tért vissza.

— Bevégezted? — kérdezte Jess.

— Még nem. Frank Müller a sátrába ment s pár szót váltott egy lelkészszel. Bessiet említette, de nem értettem meg egy szavát sem, dacára, hogy közvetlen közelében hallgatództam; olyan suttogva beszélt.

— A búrok alusznak?

— Igen, valamennyien, kivéve az öröket.

— Frank sátra előtt áll ör?

— Nem, kisasszony. Senki sincs a közelében.

— Hány óra van, Jantjé?

— Fél tizenegy.

— Még fél óráig várunk, azután menned kell.

Elhallgatott. Jantjé szó nélkül elővette kését s egy bőrdarabon élesítette.

Jess megborzongott a hegyes vas láttára.

— Hadd Jantjé, elég éles már — mondta.

A fiu engedelmeskedett. Negyed óra múlva megszólalt Jess:

— Most menj, Jantjé, a boszuálló Isten vezéreljen!

— De jöjjön velem a kisasszony is.

— Veled menjek? Minek?

— Mert a gonosz szellemek utamba kerülnek, ha mellettem nincs.

Mielőtt a halálra rémült leány kérdést intézhetett volna, a nyergen akadt meg a búr-tiszt szeme.

— Kisasszony, miért ül ön térfinyergen?

— Pretoriában vettük s nem találtam másra — a nagy zürzavarban.

— Az utlevelük különben sincs rendben, még a katonai főparancsnok ellenjegyzése hiányzik. Önök foglyaim!

— Megint a hinárban vagyunk! — mondta sóhajtván a kapitány.

— Bár lőnének már agyon! — sóhajtozott Jess. A messzeségből már látszott Moifontein.

Menet közben gondolt egyet a vezető s az utlevelét e szavakkal nyújtotta át Jessnek:

— Kisasszony, önt szabadon bocsájtom, de az angol tiszt velünk marad.

— Menj csak, drágám — biztatta John — te úgy sem segíthetsz rajtam, mentsd meg legalább magadat.

— Előre angol! — ösztökölte gyorsabb menésre a kapitányt az egyik ór.

— Isten veled, Jess! Isten áldjon meg! — bucsuzott Jesstől John.

— Isten veled! — rebegette a leány és hangos zokogásba tört ki.

És elváltak.

Öreg éjszaka volt, mikor Jess hazaérkezett. Jantjé, a hottentotta-szolga, volt az első emberi lény, akivel találkozott. Tőle tudta meg a történeteket.

— Hol vannak a búrok? — kérdezte, reszketve a felindulástól.

azonban szomorú vége lett, a mennyiben Varga József a harc hevében oly erősen találta földhöz vágni Bali Andrást, hogy az nekiesett a korcsában lévő vaskályhának s betörte a fejét. A bajnokverseny győztese ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Ami az idegeket csillapítja.)**
Herc Bernát úr Turapatakról (Liptó Tepla) levélben jelenti nekünk idegbetegségének gyógyulását, mely hosszú szenvedések után következett be.

— Nagyon boldog vagyok, írja, hogy a Williams féle Pink-pilulák, melyek dicséretéről gyakran hallottam, idegbetegség ellen kitűnő szernek bizonyultak. Fogadja halás köszönetemet. Az idegek túlfeszültsége nagyon gyakori fájdalmat, s gyakran komoly zavarokat okoz. Az idegrendszer a test különböző szerveivel benső összekötetésben van, arra a mozgást átviszi és ott az érzés jelenségét okozza. Ezért ha az idegközpont beteg, azt mondhatjuk, hogy az egész szervezet beteg, azok, kik ily bajban szenvednek, mozdulataiknál kellemetlen érzést, sőt fájdalmat éreznek. E betegek legtöbbjét migrén bántja, látásuk, hallásuk zavart, gyakori szivdobogásuk van és a vérkeringés rendetlen. Ha alszanak, lidércnyomás zavarja őket, étvágyuk eltűnik, erejük csökken s komoly rendetlenségek állhatnak be. Az idegek gyöngülése, a vér szegénysége, ezek e baj eredményei; hatni az idegekre, helyreállítani a vért, ez az orvosság. A leghatósabb és a leghiresebb orvosok által legjobban ajánlott gyógyszer a világon a Pink-pilulák neve alatt jól ismert. Csudálatos eredményeket mutattak fel nemcsak idegbetegségeknél, hanem vérszegénység, sárgaság, gyomor- és bélbajnál, reumánál és általános gyöngeségnél. Kapható minden gyógyszertárban, valamint a magyarországi főraktárban Török József gyógyszerész-nél, Budapest Király utca 12. doboza 1 frt. 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.

Félkarral jött a világra.

(Nyári szenzáció.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. július 6.

Ebben a nagy melegben bajos dolog filozofálni a képzetek társulásáról s e képzettársulásnak az ember külső és belső szervezetére való hatásáról. Bajos dolog elmondani, hogy az agynak a működése miként van befolyásolva hallás, látás és a többi érzék által s milyen következményei lehetnek egy hirtelen támadt gondolatnak, akár a látás, akár a hallás, akár másféle érzék betolyása alatt jött is létre.

A mindennapi életben a nép között el van terjedve a hit, hogy a rút, az ijesztő alak hatása folytán támadt rémület, undor s másfajta érzések segélyével létrejött eszmetársulásnak, hirtelen támadt gondolatnak maradandó nyoma támad a gyermekben, kit anyja szive alatt visel. Éppen ezért az áldott állapotban levő asszonyokat mindentől szokták óvni, ami ijesztő, rút, vagy félelmetes s általában az a tanács minden ily asszonynak, hogy ne nézzen meg semmit nagyon, a mi nem szép, mert gyermeke is olyan lesz; ha pedig akarja — és ki ne akarná ezt? — hogy szép, egészséges legyen a gyermeke, akkor ami szépet lát, csak nézze, a meddig jól esik.

Hát minderről filozofiai és természetrajzi alapon beszélni ebben a melegben vajmi nehéz. De nem is szükséges, mikor nem érvekkkel, hanem ténynyel bizonyíthatunk, egy megtörtént esemény állván előttünk.

Gorica levelezőnk írja ugyanis a következőket:

A bükkösi határban lakik Szabó Imre molnár a feleségével. Ugy az ember, mint az asszony jó egészségben, megelégedettségben élnek s két gyermekük is van.

Ezelőtt hét hónappal történt, hogy Sza-

bóknak elromlott a faliórájuk. Künn a pusz-tán nem olyan könnyű órát javíttatni, mint benn a városban; hát talán még most sem volna megreparálva az elromlott óra, ha éppen kapóra nem érkezik egy vándor órajavító a házhoz. Persze, hogy nyomban levették, megmutattak neki az elromlott órát s a vándor órás neki is állt, hogy kijavítsa.

Szabóné, a gyermekek, de még az ura a nagy kíváncsisággal néztek az órajavítást, annál is inkább, mert a vándor órásnak csak egy keze volt. Már pedig más tudatlan ember, ha hat keze volna, akkor se tudna órát reparálni; annál jobban érdekes lehetett tehát, mikor a vándor órás félkezével végezte a javítást.

De bele is melegedett. És engedelmet kért, hogy levethesse a kabátját, mert hát nagyon melege van. Persze, hogy megengedték neki Szabóék s ő le is vetette azt.

A szegény embernek a másik karja tőben hiányzott. S mikor a kabátját levette, vállánál előtűnt egy kis, idomtalan csont és husdarab, mely valamikor a karja volt.

Szabó Imréné, mikor a kabát lekerült az órásról, véletlenül annak éppen béna karjára pillantott. És ijedten, félve, szánakozva s mégis szinte megundorodva felejtette rajta a szemeit az idomtalan csont és hustömegre. Egy pillanatig tartott bár ez, mégis elég volt, hogy egész testében összerázkódjék az ijedtségtől és a borzalomtól s önkéntelenül szívéhez kapott...

Az órás azután végezve dolgát, eltávozott, Szabóné pedig nem mert többé rágondolni a szerencsétlen emberre, annak hiányzó karja helyén arra az idomtalan csont és hustömegre.

Multak a napok, hetek, hónapok s éppen hét hónapra az órás ottjárta után, Szabóné most egy szép, egészséges leánygyermeknek adott életet. De szörnyűködve látták a

— Egy részük őrségben van, a többi a pajta előtt táboroz.

— És hol találom meg Frank Müllert?

— Nem tudom; sátrát a gummifák között ütötték fel.

— Jantjé, kísérj engem hozzá. Meg kell tudnom, mi történt?

— Ne tegye; őnt is elfogják, kisasszony. Inkább majd utána nézek én a dolognak. Engem nem vesznek észre, mert csuszva megyek el az örök között, mint a kigyó.

— Nem, én odamegyek, de te is velem jössz!

HUSZONHETEDIK FEJEZET.

Haljon meg!

Sötét és néma volt az éjszaka. Jess és Jantjé óvatosan haladtak előre a sűrűségben, elrejtözve minden neszre, minden hozzájuk lopódzó fény sugar elől. Nehány lépésre kézilámpással kezében, magas, erős alak haladt előttük. Frank Müller volt. Felismerték.

— Menjünk utána — tanácsolta Jantjé.

Látták, mikor a kamarához ment s a küszöbön megállott. Hallgatództak.

— Miért kinez? — hallották Bessie esengő hangját. Én, bármi történjék is, meg nem másítom elhatározásomat.

— Gondolja meg a dolgot jól, kisasszony. Én a szavamnak állok. Megmondtam reggel is, hogy vagy a

feleségem lesz holnap, vagy megöletem nagybátyját és jótevőjét és a szeretőmmé teszem.

A leány nem felelt.

— Hallgatása makacsságot árul el. Figyelmeztetem, hogy nagybátyja kivégeztetésére már az utolsó formáság is megtörtént; a hadbírótság minden formáság betartásával halálra ítélte őt.

— Alávaló gyilkos!

— Nevezzen, ahogy akar, de ne hamarkodja el a választ.

— Ahelyett, hogy így kinez, mondja meg röviden: mit akar?

— Mondtam már: vagy a feleségem lesz, vagy agyonlövetem a nagybátyját.

— Barmi történjék is, még sem leszek a felesége.

— Nézze, itt van a halálos ítélet. Mindenki aláírta már, csak én nem. Ha azonban az én nevem is rajta van, akkor többé meg nem változtatható. Lássá, kezemből az irás. Gondolja meg e perc fontosságát. A szavával most egy emberéletet pusztít el, vagy ment meg, annak az életét, aki önnek legdrágább a földön.

— Legyen meg az akarata — mondta most félig ajultan a leány, de tudom, hogy belehalok.

Jess mefogta Jantjé karját s a haragtól reszketve mondta:

— Emlékezzél fiu, ez az ember megölte apádat!

— Emlékszem!

— Megölte az anyádat is!

— Emlékszem!

— És megölte a bátyádat is!

kis magzaton, hogy bal karja teljesen hiányzik. A gyermek szép, egészségesen jól kifejlődött és egészséges is; de a bal karja helyén a vállnál egy kis alakatlan csont és hustömeg van, akár csak annak a szegény félkaru órásnak, a kinek hiányzó balkarjának a helyén levő alakatlan csont és hustömeget a szíve alatt két-hónapos magzatát hordó asszony ezelőtt hét hónappal úgy megcsodálta.

A kis ujszülött és az anya — mint mondani szokták — a körülményekhez képest teljesen jól érzik magukat. De képzelhetni a szülők fájdalmát, akiknek gyermekük ily nyomorékul jött a világra, s különösen az anya lelki szenvedéseit, ki talán egész életére fájlni fogja, hogy miért csodálta meg a félkaru órát, — akkor nem jött volna kis leánykája is félkarral a világra!

T a n ü g y.

Felső kereskedelmi iskolánk és a polgári fiúiskola.

— A pécsi »Porges«-féle nyilvános háromosztályú felső kereskedelmi iskola XXV. évi Értesítője az 1899—1900-iki tanévről. Közli: Kondor Béla, igazgató-tanár. A városilag segélyezett pécsi magán polgári fiúiskola Értesítője az 1899—1900-ik tanévről. Közli: Kondor Béla, igazg.-tanár. —

Pécs, 1900. július 6.

A felső kereskedelmi iskola Értesítője hozza Kondor Bélának a köz- (áru) raktárak ügyvitelét és könyvelését ismertető közhasznú, nemcsak a növendékekre, de minden kereskedőre érdekes tanulmányát.

A felső kereskedelmi iskola most huszonöt éves. Alapította pedig 1875-ben Porges Ede, ki Svájc-ból jött hozzánk a Bach-korszak idejében s itt igaz magyarrá, Pécs város derék polgárává, a tanügynek fáradhatlan harcosává lett. Vele együtt tanítottak a megalapítás óta az intézetben Bokor Ferenc és Vörös Mihály tanárok s tanítanak maig is.

Az intézet alsó osztályába az idén 27, a középsőbe 29, a felsőbe 29, összesen tehát 85 rendes és 8 magántanuló iratkozott be. Közülök 35 fél és 5 teljes tandíjelengedést élvezett, a mi 2700 koronának felelt meg. Az intézeti könyvtár gyarapodott; az önképzőkör dicséretesen működött; rendeztek több tanulmányi kirándulást is. Év végén jutalmat kapott 5 tanuló.

A tanári kar 1 igazgató-tanárból és 5 rendes tanárból s öt hitoktatóból állott.

A tanterv és végzett tananyag ismertetése után az Értesítő közli az érettségi vizsgálatok témáit, a »Baross Gábor«-önképzőkör sikeres és dicséretes évi működését, a tanulók névsorát, statisztikai áttekintésüket s végül a jövő évre szóló tudnivalókat.

Az ugyancsak Kondor Béla igazgatása alatt álló polgári fiúiskola most töltötte be negyedik évét s megnyitotta a negyedik osztálya is az intézetnek. Az intézetbe az idén száz-tizenkét növendék iratkozott be; az első osztályba 27, a másodikba 33, a harmadikba 26 és a negyedikbe is 26.

A tanári kar az igazgatón kívül 10 tanárból és 4 hitoktatóból állott. A végzett tananyag ismertetése után a növendékek érdemsorozata következik. A négy osztályban egy kitűnő volt, Zsilavi Károly, a ki jutalmat is nyert.

Az Értesítő a jövő évre szóló tudnivalókkal záródik be.

(Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Degré Etel, nagybányai állami polgári iskolai rendes tanítónőt, jelenlegi minőségében, a csáktornyai állami polgári leányiskolához helyezte át.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. július 6.

— **A perzsa sah kutyája.** A királyok királyáról, a ki jelenleg Contrexeville-ben időzik, érdekes apróságot írnak a francia lapok. A sah néhány nappal ezelőtt bement egy ékszerész üzletébe, hogy valami apróságot vásároljon. Az ékszerész feleségének kis kutyája megfélemlítve a koronás vendég iránt tartozó tiszteletéről, belekapaszkodott a sah bő nadrágjába és azt egész kedélyesen ráncigálni kezdte. Szegény ékszerész roppant megijedt kutyája illetlensége miatt, de hasztalan csitította az állatot, az nem akart lemondani a szórakozásról és folyton ott ugrált a sah lábai körül. A felséges ur ezen igen jól mulatott és megkérte az ékszerész feleségét, hogy engedje át neki a kutyáját. Ez jó pénzért rá is állott a vásárra és azóta a kis kutya a perzsa sah udvartartásához tartozik.

— **A vatikán kriptái.** A keresztény archeologiai kongresszus, mely nemrég Rómában ülésezett, kérvényt intézett a pápához, engedje meg, hogy a vatikán kriptáit tudományosan megvizsgálják. Szent Péter bazilikája alatt egész sora van a hosszú földalatti csarnokoknak és egy földalatti templom, tele műemlékekkel, melyek különösen régészeti szempontból igen nagy becsűek. Ott rejtőzik egy sötét pincében II. Ottó császár monumentális gránátsírja, több püspöknek a szobra és Giaberti egyéb mesterművei, egy csomó relief, melyek állítólag Mino da Fiesela híres szobrásztól erednek. Az olasz művészet a maguk nemében páratlan műkincseit nem csak a nagyközönség előtt rejti el, de hozzájuk a tudósokat és művészeket sem bocsájtják be. A földalatti múzeumba eddig csak azokat bocsájtották be, kik a pápától sajátkezűleg aláírt engedélyt mutattak föl. Most remélik, hogy a pápa szakít a hagyományjal és a vatikán gazdag műkincseit az érdeklődők előtt végre föltárja.

— **Virágláncok.** Londonban a hölgyek most olyan nyakláncot hordanak, melyeknek egyes szemei zománczott aranyból utánczott virágokat ábrázolnak. A színes zománc virágokat arany kapcsok tartják össze és a virágok helyében apró ékkövek tündökölnék. Ugyanilyen módon készítenek az ékszerészek karpereceket, hosszú nyakláncokat is. A rövidebb nyakláncokon a virágok nagyobbak. Nagyon szép ebben a genében a mezei virágokból alkotott nyaklánc. A levelekhez smaragdokat használnak fel. A virágokat zafir, topáz, rubin és egyéb kövekből készítik.

Közgazdaság.

Milyen lesz a termés?

Pécs, július hó 6.

A földművelésügyi miniszter az országban várható ezidei termésre vonatkozólag a következő jelentést adta ki:

Az őszi és tavaszi búzában az idén közepes termés lesz. A korai őszi buza már többnyire érett, vagy legteljebb egy két nap választja el az érett állapottól. Az aratás itt már meg is indult és folyik. A késői buza, mely jóval gyengébb is, ritkább is, mint a korai, szintén meglehetősen jó kalászatokat fejlesztett. Mindenesetre azonban jóval kisebb termést ígér, mint a korai, mely nagyobbára kiváló minőségre és közepes mennyiségre nyújt kilátást.

Az őszi búzában a rozsda kevés kárt okozott, bár az ország némely vidékén még panaszok terjedése miatt. Az őszi kár is jelentéktelen; egyedül térfégek, illetve a heszszeni legyek miatt van sok panasz. A várható szemtermés, ha a rekkenő hőség a remélt

eredményt nem csökkenti, a múlt évi eredményénél valamivel kisebb lesz ugyan, mindazáltal a közepes átlagnak meg fog felelni. Tavaly 38.45 millió métermázsára termett.

Az őszi rozs és kétszeres is nagybárra már érett. Az aratás folyamatban van.

Rozsda kevés, de annál több kárt okozott a májusi hideg időjárás, mely a kalászatok fejlődését rontotta. Sok a csorba kalász és a szemek sem mindenütt tökéletesek, bár tény az is, hogy néhol igen szép nagyok a kalászatok és a minőség ellen sem lehet kifogást hallani.

A jól fejlődött kalászatokban, — és ez a tulnyomó rész — a szemek sokkal nagyobbak és bizonyára súlyosabbak is, úgy, hogy a rozstermés minőségére nagybárra kielégítő és jó lesz. Mennyiségre nézve azonban a termés jóval alul marad a múlt évi eredményen.

A várható összes eredmény 10.5 millió métermázsára tehető. Tavaly közel 12 millió métermázsára termett.

A tavaszi árpa kielégítő és jó termést adott, bár az őszi kár néhol megkárosította. A tavaszi árpában is van némi kár, férges és rozsda miatt, de ez nem általános és ennek folytán a tavaszi árpa nagybárra jó minőséget ígér, mennyiségre a termés közepes és a múlt évinél jóval kisebb.

Tavaly 13.41 millió métermázsára termett.

A zab vetések javultak, bár most is még több helyütt gyengék, néhol a korai zab már érni kezd. Rozsda és férges szórványosan károsítják. Általában tehát a zab vetések inkább változatlanul állanak és nem is mondhatók kielégítőeknek. A várható terméseredmény a múlt évi eredményénél jóval kisebb.

Az összesen remélhető terméseredményt 10.5 millió métermázsára becsülhetni, tavaly 11.80 métermázsára volt az eredmény.

TÁVIRATOK.

— **A boxerek lázadása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Londonból érkező hírek szerint folyó hó 4-én Tiencintől északra és keletre 300.000 khinai fölkelő mutatkozott, kiket azonban az európaiak visszavertek. Naponkint érkeznek segédsapatok, a helyzet tovább azonban alig tartható.

Washingtonból jelentik, hogy az északamerikai egyesült államok kormányja fölkeri Japánt, hogy csapatokat küldjön a khinai fölkelés leverésére s annak a reményének ad kifejezést, hogy a többi hatalom is hasonlóképp jár el.

A londoni Daily Express khinai jelentései borzalmas képet festenek a pekingi angol követség bevételeiről, mely a múlt hó 30-án vagy a folyó hó elsején történt, A boxerek behatoltak a megerősített udvarba s még akkor is sikerült sokat közülök a falak résein lelétni, de a fölkelők áradatként özönlöttek az udvarra, mely rövidesen valóságos mészárszékévé vált. A khinaiak még a holttesteken is kitöltötték boszujukat s ezalatt egy másik csoport befejezte gyilkos művét.

— **A német császár utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Vilmos német császár Brunsbüttelkoogból Kielbe utazott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Pécs szab. kir. város
meteorológiai állomása jegyzetel

1900. július 7. reggeli 7 órákor.
Barometer (redukált) = mm. 761.3 (súlyedő)
Hőmérsék = 22.5 °C.
• maximuma: 31.0 °C.
• minimuma: 18.2 °C.
Párányomás: 17.6 mm.
Relatív nedvesség: 78.
Felhőzet: 70 Cum.
Szélirány s erő: ○
Csapadék 24 órai: ○
Változás nem várható.

Dr. Csűr.

9056. szám

B. 1900.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint urbéri bíróság közlése teszi, hogy Kapos-Szekcső

község határában fekvő, a kapos-szekcsői 107. sz. tjkvben felvett s egyénekenként már felosztott legelő hitelesítésének helyadhatósága érdekében az előnyomozásnak a helyszínen leendő eszközlésére határnapul 1900. évi július hó 16-ik napjának d. e. 9 óráját a község bíró házához kiűzte, a mikorra ezen község birtokosait oly hozzá adással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselőtől gondoskodjanak.

Pécsett, a kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak, 1900. évi június hó 22-én tartott üléséből.

Hardi S.
elnök.

Thoroczkay K.
jegyző.

Egy ügyes fiu

bádogos tanoncnak

felvétetik; azok, kik szegények és iskoláikat jól végezték előnyben részesülnek, sőt ruhával is elláttatnak.

Bővebbet

Fehérvári Sándor

éj tőlet és díszn úbádogcszál PÉCSETT

„Stearoptinum“

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyüiése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a „Stearoptinum” laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM” laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.